

Ημέρες
Ηλεκτροακουστικής
Μουσικής
2020

11,12 & 13 Δεκέμβρη

Ελληνικός
Σύνδεσμος
Συνθετών
Ηλεκτροακουστικής
Μουσικής

Πρόγραμμα / Program

Οι Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2020 αποτελούν την σημαντικότερη ετήσια εκδήλωση του ΕΣΣΗΜ κατά την οποία τα μέλη του συναντώνται και παρουσιάζουν σε σειρά συναυλιών, διαλέξεων, σεμιναρίων, κλπ. τις πιο πρόσφατες δημιουργίες τους. Τα τελευταία χρόνια, μέσα από τη συνεργασία του ΕΣΣΗΜ με τη Διεθνή Συνομοσπονδία Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ICEM), η εκδήλωση έχει αποκτήσει και διεθνές προφίλ με προσκεκλημένους και εκτελέσεις έργων συνθετών από το εξωτερικό. Φέτος την εκδήλωση συνδιοργανώνει το Εργαστήριο Μουσικής Πληροφορικής του Τμήματος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής, του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου σε συνεργασία με τον Ελληνικό Σύνδεσμο Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής.

Οι συναυλίες, λόγω περιορισμού συναθροίσεων και μετακινήσεων, θα μεταδοθούν διαδικτυακά.

Σε μια σειρά από συναυλίες, θα παρουσιασθούν έργα για μαγνητοταινία, και *live electronics*. Συνολικά θα παρουσιασθούν 54 έργα σε 10 διαφορετικές συναυλίες. Στις φετινές εκδηλώσεις έχουν προγραμματιστεί, μία συναυλία - αφιέρωμα στον Άγγλο συνθέτη και θεωρητικό Simon Emmerson και δύο (2) συναυλίες με έργα μελών της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ICEM - International Confederation of Electroacoustic Music).

Συντελεστές

Κατερίνα Τζεδάκη, Νικόλας Βαλσαμάκης

Διαδικτυακή Μετάδοση, Ιστοσελίδα

Κατερίνα Τζεδάκη

Σχεδιασμός Αφίσας, Προγράμματος

Nikolas Valsamakis

Electroacoustic Music Days 2020 is the 19th annual festival of electroacoustic music in Greece and is co-organised by the Hellenic Electroacoustic Music Composers Association (HELMCA) and the Computer Music Lab of the Department of Music Technology and Acoustics of Hellenic Mediterranean University on 11, 12 and 13 December 2020.

The festival due to covid-19 travel restrictions will be instead live streamed.

This year we have invited the long friend of HELMCA, composer Simon Emmerson to talk and present his work. We will present a video of his talk and a concert dedicated to his music.

The program consists of ten (10) concerts in 3 days, 54 compositions, 2 of which includes music by members of ICEM (International Confederation of Electroacoustic Music). The international part of the festival this year includes also music from the honorary and the founder members of CIME/ICEM: Francis Dhomont, Elzbieta Sikora and Barry Truax.

Organizing Committee

Katerina Tzedaki, Nikolas Valsamakis

Website and Streaming

Katerina Tzedaki

Poster & Booklet Design

Nikolas Valsamakis

Electroacoustic Music Days 2020

Friday 11/12

A1 - 18:00

Dimitris Savva - *"Echo The Nymph Of Reflection"* (2020) - 9'30"
Apostolos Loufopoulos - *"Cracks of Time"* (2020) - 12'30"
Kostas Karathanasis - *"Dionysus"* (2009) - 11'27"
Dimitris Bakas - *"Copying the Archetype"* - 4'18"
Epameinondas Fassianos - *"Et Symphoniæ Naturæ"* (2020) - 19'56"

A2 - 19:00

Barry Truax - *"Raven"* (2020) - 10'35" [CIME/ICEM]
Christopher Poovey - *"Forged Effervescence"* (2020) - 9'14" [CEMI USA]
Lucas Xerxes - *"Kowloon"* (2017) - 9'36" [DME PT]
Elzbieta Sikora - *"Paris Gare du Nord"* (2017) - 14'22" [CIME/ICEM]

A3 - 20:00

Foteini Tryferopoulou - *"Fata Morgana"* (2019) - 6'47"
Dimitris Tsironis - *"Doxology"* (2020) - 15'15"
Maria Papadomanolaki - *"Assemblage No 1"* (2013) - 13'18"
Vasilis Kokkas - *"cOvidius MetaMorpheus"* (2020) - 16'53"

A4 - 21:00

Andreas Monopolis - *"Snapshot MoCM Live at sixgods 2/12/19"* (2019) - 5'00"
Artur Lis - *"I'm Trying to be Happy"* (2020) - 8'24" [PSeME PL]
Gioele Billi & Fabio Novembrini - *"Dilatato Ipnotico"* (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]
Marco Melilli & Fabio Novembrini - *"Catarsi"* (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]
Biagio Cavallo & Roberta Racis - *"Erobolero"* (2020) - 2'27" [TEMPO REALE IT]
Ioannis Panagiotou - *"Play Me"* (2020) - 11'36"

Saturday 12/12

B1 - 18:00

Vasilis Roupas - *"The Rhythm of the City"* (2002) - 7'51"
Stelios Giannoulakis - *"Athens Modular Soundscape"* (2020) - 14'00"
Georgia Spiropoulos - *"Unstable Cities no. 7"* (2020) - 3'16"
Papadimitriou Lefteris - *"Morphogenesis"* - 6'40"
Stefanos Zafeiriadis - *"Guitar and Tape"* (2020) - 10'39"
Filippos Theocharidis - *"p. 268, Omonia"* (2018) - 8'00"
Georgia Kalodiki - *"On Board " I"* (2020) - 5'24"
Katerina Tzedaki - *"Once Upon a Time"* (2012) - 1'00"

B2 - 19:00

Simon Emmerson - *"Memory Machine v.2"* (2010) - 12' 04" [UK]
Simon Emmerson - *"Stringscape"* (2010) - 21'10" [UK]
Simon Emmerson - *"Aeolian"* (2016) - 10'45" [UK]

B3 - 20:00

Panayiotis Kokoras - *"Connotations"* for string orchestra and electronics (2016) - 8'57"
Dimitris Kamarotos - *"Streptoid Clouds Machinery"* (2020) - 6'40"
Dimitris Karageorgos - *"Soundscape 32"* (2020) - 6'00"
Theodoros Lotis - *"Voix"* (2020) - 10' 30"
Stelios Zoumadakis - *"Worms On A Diadem"* (2020) - 20'06"

Saturday 12/12**C1 - 18:00**

Dimitris Papageorgiou - *"Miniature - Noise Study II"* (2020)- 2' 24"
Lina Alexaki - *"do cyborgs feel sad when they're lonely? [dread ending]"* (2019) - 13' 15"
Panagiotis Vasilellis - *"Kostritha te Koxomi"* (2013) - 11'40"
Anna Vasilliadi - *"Dating with Korsakoff"* (2020) - 8'22"
Giorgos Stefatos - *"Flagella"* - 4'55"
Maria Pelekanou - *"Nach der Stille"* (2020) - 8'10"
Orestis Karamanlis - *"Recover"* (2020) - 4'00"

C2 - 19:00

Francis Dhomont - *"Machin de machine 2"* (2012) - 8'40" [CIME/ICEM]
Gabriela Yaya - *"La Física de lo Sensible"* (2019) 7'26" [FARME AG]
Filipe Esteves - *"Barra-a-Barra"* (2020) - 9'20" [Miso Music PT]
Stephan Dunkelman - *"Dreamlike Shudder in an Airstream Part 1"* (2000) - 13' 54" [FeBeMe BE]
Margherita Brillada *"Stati d'Ansia - C1"* (2020) - 8' 17" [Sonology NL]
John Nelson - *"Illusory Lines"* (2015) - 10'48" [CEMI-USA]

C3 - 20:00

Andreas Mniestris - *"Magradia tis ryinniis eperogon"* (1987)- 6'09"
Charis Xanthoudakis - *"1...789"* (1989) - 15'20"
Nikos Makris - *"Shawat"* (2009) - 10'14"
Ilias Chadjoglou - *"Suddenly but NO Sad"* (2020) - 3'50"
Marinos Koutsomichalis - *"Interrogations - for solo serge"* (2020) - 11'33"
G.Markantonis, M.Dimogerontakis - *"Collage Of Hydroelectric Flows: III-IV-V"* (2020) - 16' 39"

Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2020

Παρασκευή 11/12

A1 - 18:00

Δημήτρης Σάββα - *"Echo The Nymph Of Reflection"* (2020) - 9'30"
Αποστόλης Λουφόπουλος - *"Cracks of Time"* (2020) - 12'30"
Κώστας Καραθανάσης - *"Διόνυσος"* (2009) - 11'27"
Δημήτρης Μπάκας - *"Copying the Archetype"* - 4'18"
Επαμεινώνδας Φασιανός - *"Et Symphoniæ Naturae"* (2020) - 19'56"

A2 - 19:00

Barry Truax - *"Raven"* (2020) - 10'35" [CIME/ICEM]
Christopher Roovey - *"Forged Effervescence"* (2020) - 9'14" [CEMI USA]
Lucas Xerxes - *"Kowloon"* (2017) - 9'36" [DME PT]
Elzbieta Sikora - *"Paris Gare du Nord"* (2017) - 14'22" [CIME/ICEM]

A3 - 20:00

Φωτεινή Τρυφεροπούλου - *"Fata Morgana"* (2019) - 6'47"
Δημήτρης Τσιρώνης - *"Δοξολογία (Αέναη Ατονία)"* (2020) - 15'15"
Μαρία Παπαδομανωλάκη - *"Assemblage No 1"* (2013) - 13'18"
Βασίλης Κόκκας - *"cOvidius MetaMorpheus"* (2020) - 16'53"

A4 - 21:00

Ανδρέας Μονώπολης - *"Snapshot MoCM Live at sixgods 2/12/19"* (2019) - 5'00"
Artur Lis - *"I'm Trying to be Happy"* (2020) - 8'24" [PSeME PL]
Gioele Billi & Fabio Novembrini - *"Dilatato Ipnotico"* (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]
Marco Melilli & Fabio Novembrini - *"Catarsi"* (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]
Biagio Cavallo & Roberta Racis - *"Erobolebo"* (2020) - 2'27" [TEMPO REALE IT]
Γιάννης Παναγιώτου - *"Play Me"* (2020) - 11'36"

Σάββατο 12/12

B1 - 18:00

Βασίλης Ρούπας - *"The Rhythm of the City"* (2002) - 7'51"
Στέλιος Γιαννουλάκης - *"Athens Modular Soundscape"* (2020) - 14'00"
Γεωργία Σπυροπούλου - *"Unstable Cities no. 7"* (2020) - 3'16"
Λευτέρης Παπαδημητρίου - *"Morphogenesis"* - 6'40"
Στέφανος Ζαφειριάδης - *"Guitar and Tape"* (2020) - 10'39"
Φίλιππος Θεοχαρίδης - *"σελ. 268, Ομόνοια"* (2018) - 8'00"
Γεωργία Καλοδίκη - *"Εν Πλώ" I* (2020) - 5'24"
Κατερίνα Τζεδάκη - *"Once Upon a Time"* (2012) - 1'00"

B2 - 19:00

Simon Emmerson - *"Memory Machine v.2"* (2010) - 12' 04" [UK]
Simon Emmerson - *"Stringscape"* (2010) - 21'10" [UK]
Simon Emmerson - *"Aeolian"* (2016) - 10'45" [UK]

B3 - 20:00

Παναγιώτης Κόκορας - *"Connotations" ορχήστρα εγχόρδων και ηλεκτρονικά* (2016) - 8'57"
Δημήτρης Καμαρωτός - *"Streptoid Clouds Machinery"* (2020) - 6'40"
Δημήτρης Καραγεώργος - *"Soundscape 32"* (2020) - 6'00"
Θοδωρής Λώτης - *"Voix"* (2020) - 10' 30"
Στέλιος Ζουμαδάκης - *"Worms On A Diadem"* (2020) - 20'06"

Κυριακή 13/12

C1 - 18:00

Δημήτρης Παπαγεωργίου - *"Miniature - Noise Study II"* (2020)- 2' 24"
Λίνα Αλεξάκη - *"do cyborgs feel sad when they're lonely? [dread ending]"* (2019) - 13' 15"
Παναγιώτης Βασιλέλλης - *"Κόστριθα τε Κοξόμι"* (2013) - 11'40"
Άννα Βασιλειάδη - *"Dating with Korsakoff"* (2020) - 8'22"
Γιώργος Στεφάτος - *"Flagella"* - 4'55"
Μαρία Πελεκάνου - *"Nach der Stille"* (2020) - 8'10"
Ορέστης Καραμανλής - *"Recover"* (2020) - 4'00"

C2 - 19:00

Francis Dhomont - *"Machin de machine 2"* (2012) - 8'40" [CIME/ICEM]
Gabriela Yaya - *"La Física de lo Sensible"* (2019) 7'26" [FARME AG]
Filipe Esteves - *"Barra-a-Barra"* (2020) - 9'20" [Miso Music PT]
Stephan Dunkelman - *"Dreamlike Shudder in an Airstream Part 1"* (2000) - 13' 54" [FeBeMe BE]
Margherita Brillada *"Stati d'Ansia - C1"* (2020) - 8' 17" [Sonology NL]
John Nelson - *"Illusory Lines"* (2015) - 10'48" [CEMI-USA]

C3 - 20:00

Ανδρέας Μνιέστρης - *"Μαγράδια τοις ρυϊννοίοις επέρρωγον"* (1987)- 6'09"
Χάρης Ξανθουδάκης - *"1...789"* (1989) - 15'20"
Νίκος Μακρής - *"Shawat"* (2009) - 10'14"
Ηλίας Χατζόγλου - *"Suddenly but NO Sad"* (2020) - 3'50"
Μαρίνος Κουτσομιχάλης - *"Interrogations - for solo serge"* (2020) - 11'33"
Γ.Μαρκαντώνης & Μ.Δημογεροντάκης) - *"Collage Of Hydroelectric Flows: III-IV-V"* (2020) - 16' 39"

Σημειώσεις Έργων και Βιογραφικά Συνθετών

Παρασκευή 11/12

Συναυλία Α1

Δημήτρης Σάββα - "Echo The Nymph Of Reflection" (2020) - 9'30"

Echo is a tragic nymph. She is the nymph that was punished with the curse of not being able to speak her own words, but only being able to repeat the last words spoken by another person. This cruel punishment led to her tragic end. She lost her body and became a spirit, existing in all those places-spaces that echo our voices back. Echo did not consider the consequences of her actions, she failed to reflect on them and, as a result, she received this cruel punishment. Is it possible to think of Echo as a symbol of a process that can lead to completion? When Narcissus asked Echo "Who are you?", he received the echo-repetition of his question. This triggered something inside him; it made him realise that he is the son of the river-nymph. What he really wanted then was to reconnect with his mother and his real nature, to become one with the source of his creation. This liberated him, but, at the same time, brought his human life to an end. The myth could be a reminder that reflection is a way to understand and realise things about ourselves. Echo is one of these reflections; she can make our voice, which is asking the question "Who are you?", return to us and ask us who we are. How do we feel when we hear our voices ask us who we are? Can this, as previously suggested, lead to an understanding and realisation, or is it also possible for it to lead to destruction? The easiest, but, also, the most honest answer, is that both are possible. If both realisation and destruction are possible, then can we choose which of two we want? If it is possible to choose, what will you choose?

Ο Δημήτρης Σάββα είναι Κύπριος συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής. Ολοκλήρωσε με άριστα τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές του σπουδές με ειδίκευση στην ηλεκτροακουστική μουσική σύνθεση από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ αντίστοιχα. Από τον Ιανουάριο του 2015 είναι υπότροφος και υποψήφιος διδάκτορας στο Πανεπιστήμιο του Sheffield. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε αρκετές χώρες: Ελλάδα, Κύπρο, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Ιταλία, Βέλγιο, Γαλλία, Μεξικό, Χιλή, Βραζιλία, Καναδά και ΗΠΑ. Αρκετά από αυτά έχουν βραβευθεί σε σημαντικούς διαγωνισμούς όπως Μεταμόρφωσις 2012 -2014 -2018, Ιάννης Ξενάκης 2018 και SIME 2019.

Αποστόλης Λουφόπουλος - "Cracks of Time" (2020) - 12'30"

Τα ερείπια ενός παλιού σπιτιού: σκόνη, φθαρμένη μπογιά, σπασμένο γυαλί, θραύσματα... Αντί να κρύβουν το παρελθόν, τα στοιχεία της ύλης αποκαλύπτουν το φώς και τη ζωή, πέρα από το προφανές 'εδώ και τώρα'. Τα ερείπια είναι σαν τις ρωγμές του χρόνου, που μας επιτρέπουν να δούμε, να ακούσουμε, να νιώσουμε τη ζωή στο χώρο. Το έργο είναι εμπνευσμένο από μια επίσκεψη σε ένα ερειπωμένο κτίριο στην Κέρκυρα. Η διάδραση με τα ηχηρά του αντικείμενα ανέδειξε τη ζωή που κρύβεται πίσω από αυτά στον ίδιο χώρο αλλά σε διαφορετικών χρόνων. Αυτή η αίσθηση μετάβασης "πίσω", "πέρα" στο χρόνο, το παράλληλο ηχητικό σύμπαν που αποδίδεται με τη μουσική, συμβολίζει την ενέργεια του χώρου: μια πραγματικότητα που δεν είναι ορατή αλλά βιώνεται και μας ταξιδεύει. Το έργο διακρίθηκε ως φιναλίστ στο διεθνή διαγωνισμό ηλεκτροακουστικής μουσικής MUSICA NOVA 2020

Ο Απόστολος Λουφόπουλος, συνθέτης, sound designer, Αναπληρωτής Καθηγητής του τμήματος Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, σπούδασε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Το έργο του επικεντρώνεται κυρίως στον ήχο και τη φύση, αλλά και τη σύγκλιση διαφορετικών τεχνών και υφών. Γράφει μουσική για θέατρο, εγκαταστάσεις, αλλά και αμιγώς ηλεκτροακουστική μουσική.

Οι δημιουργίες του έχουν παρουσιαστεί σε γνωστές διοργανώσεις παγκοσμίως τα τελευταία 20 χρόνια και έχουν αποσπάσει διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως Ars Electronica, Bourges, Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova, SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis. Δισκογράφηση από INA-GRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records και προσωπικές εκδόσεις, παρτιτούρες από S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London). Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας

Κώστας Καραθανάσης - "Διόνυσος" (2009) - 11'27"

Κομμάτι για κρουστά και ζωντανή διάδραση γραμμένο το 2009 για το Ricardo Souza. Το πρόγραμμα Max παρακολουθεί τις ατάκες κρούσης, δυναμικές, ρυθμό και πυκνότητα κρούσεων και αντιδρά είτε μεταλλάσσοντας τον ήχο σε ζωντανό χρόνο, είτε πυροδοτώντας προ-ηχογραφημένα υλικά. Τα κείμενα προέρχονται από τις Βάκχες του Ευριπίδη. Ο Διόνυσος έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ όπως το SEAMUS, ICMC, SICMF, SCI, αλλά και σε διάφορα πανεπιστήμια της Αμερικής. Η

ηχογράφηση έγινε από τον Ricardo Souza στο Πανεπιστήμιο της Οκλαχόμα.

Ως συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής, ο Κωνσταντίνος Καραθανάσης εμπνέεται από την ποίηση, κινηματογράφο, αφηρημένη ζωγραφική, Ελληνική μυθολογία, μυστικισμό και τα κείμενα των Carl G. Jung και Joseph Campbell. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διεθνή φεστιβάλ, διακριθεί σε διαγωνισμούς όπως αυτοί της Bourges, Musica Nova, SEAMUS/ASCAP, SIME και Música Viva, ενώ κυκλοφορούν από τις εκδόσεις SEAMUS, ICMA, Musica Nova, Innova, Ιονίου Πανεπιστημίου και ΕΣΣΗΜ. Έλαβε διδακτορικό σύνθεσης από το Πολιτειακό Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης στο Buffalo και είναι απόφοιτος του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι καθηγητής σύνθεσης και μουσικής τεχνολογίας στο Πανεπιστήμιο της Οκλαχόμα, διευθύνοντας το στούντιο ηλεκτροακουστικής μουσικής. <http://karathanasis.org>.

Δημήτρης Μπάκας - "Copying the Archetype" - 4'18"

Το έργο *Αντιγράφοντας το Αρχέτυπο* είναι μια Σύνθεση Ηχοτοπίου παραγγελία του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης για να επενδύσει μουσικά την έκθεση *Αντιγράφοντας (στο Παρελθόν)*. Εστιάζει στις έννοιες της α) καταγραφής και αντιγραφής σε οντολογικό επίπεδο, η σχέση των οποίων εκφράζεται μέσα από το στοιχείο της επανάληψης και της β) έμπνευσης, σε εικαστικό επίπεδο, που 'αντιγράφει' το αρχέτυπο και το αναδημιουργεί αποδομώντας την επανάληψη. Βασικό στοιχείο αυτής της αποδόμησης είναι η έννοια του *συγκείμενου* που νοσηματοδοτεί με διαφορετικό τρόπο το νέο έργο.

Με πυρήνα την παραπάνω θεώρηση, το έργο χρησιμοποιεί μια πολυδιάστατη θεματική με διαφορετικού τύπου *ηχητικά αρχέτυπα και πηγές*, όπως, συμπαντικούς ήχους (βαρυτικά κύματα και ακτινοβολία μικροκυμάτων υποβάθρου), ήχους φυσικής και ψηφιακής άρπας (παιζοντας την αρχαιότερη καταγεγραμμένη μελωδία του Σέικιλου στην αρχαία Ελλάδα) ήχους από παλιά μηχανήματα βιβλιοδεσίας και ήχους από σμίλευμα μαρμάρου.

Born in Katerini in 1975 Dimitris Bakas studied Composition with Theodore Antoniou. In 2004 he moved to London for further studies in composition at Goldsmiths, University of London (Master's and PhD) under the supervision of Prof. Roger Redgate. Between 2009 and 2011 he was shortlist composer of Sound and Music. His music has been performed in the UK, Greece and USA and he has successfully participated in competitions workshops, and residencies worldwide. Between 2010 and 2011 Dimitris was post-doctoral researcher at Columbia University in New York under by Tristan Murail.

Επαμεινώνδας Φασσιανός - "Et Symphoniae Naturae" (2020) - 19'56"

Et Symphoniae Naturae (2020): Το έργο αυτό αποτελεί μια ωδή στη φύση. Το έργο αφορά στην εσωτερική αρμονία της φύσης, και αυτό αναπαρίσταται με την εφαρμογή τονικής αντίληψης (pitched resonance) σε ηχογραφημένους ήχους που απαρτίζονται από στοιχεία του φυσικού περιβάλλοντος. Εσωτερικοί διάλογοι διαμορφώνονται μεταξύ των ήχων της φύσης και ηχογραφημένων ήχων από ελληνικά παραδοσιακά μουσικά όργανα και από πιάνο, ως μία μεταφορική αναφορά στην αρμονία της φύσης. Για τη δημιουργία αυτού του έργου, εμπνεύστηκα από τα έργα: «De Natura Sonorum» (Parmegiani, 1974-75), «Bois» (Vande Gorne, 1986), «Lightvessels» (Berezan, 2014) και «Undertow» (Harrison, 2007)

Ο Επαμεινώνδας Π. Φασσιανός (Epa Fassianos) είναι Έλληνας Συνθέτης Ηλεκτροακουστικής και Ambient Μουσικής. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του York (πτυχίο MA στη Μουσική Τεχνολογία) υπό την επίβλεψη του Καθηγητού Andy Hunt και στο Πανεπιστήμιο του Sussex (πτυχίο MA στη Σύνθεση για Οπτικοακουστικά Μέσα και Κινηματογράφο, καθώς και πτυχίο MPhil στη Μουσική Σύνθεση) υπό την επίβλεψη του Καθηγητού Ed Hughes. Οι σπουδές του επιπέδου BA στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκαν στον τομέα της Πληροφορικής και Τεχνολογίας Υπολογιστών. Επίσης, το 2003 απέκτησε Δίπλωμα στο Πιάνο, με τον Καθηγητή Δημήτρη Τουφεξή. Παράλληλα, απέκτησε τα αντίστοιχα Διπλώματα στην Αρμονία, Αντίστιξη και Φούγκα. Είναι κάτοχος Διδακτορικού Διπλώματος PhD στη Σύνθεση Ακουσματικής Μουσικής, το οποίο απέκτησε από το Πανεπιστήμιο του Manchester (NOVARS Research Centre), υπό την επίβλεψη του Καθηγητού David Berezan.

www.epafassianos.com

Συναυλία A2

Barry Truax - "Raven" (2020) - 10'35" [CIME/ICEM]

This soundscape composition takes you on a journey through a West Coast rainforest, starting with water dripping down the rock ledges at the edge of the forest. As guided by a raven, the overall emotional trajectory goes from joyful to very dark, and finally we re-emerge (as hopefully we all will from this dark time we're going through) into a brighter day.

Barry Truax is a Professor Emeritus in the School of Communication (and formerly the School for the Contemporary Arts) at Simon Fraser University where he taught courses in acoustic communication and electroacoustic music. He worked with the World Soundscape Project, editing its Handbook for Acoustic Ecology, and has published a book Acoustic Communication dealing with sound and technology. As a composer, Truax is best known for his work with the PODX computer music system which he has used for tape solo works, music theatre pieces and those with live performers or computer graphics. In 1991 his work, Riverrun, was awarded the Magisterium at the International Competition of Electroacoustic Music in Bourges, France. Truax's multi-channel soundscape compositions are frequently featured in concerts and festivals around the world. Since his retirement in 2015, Barry has been the Edgard Varèse Guest Professor at the Technical University in Berlin, and Guest Composer at the 2016 BEAST Festival in Birmingham, as well as similar events in Hamburg, Lisbon, Milan, Salzburg, L'Aquila, Venice and Korea. He has guest edited two theme issues on soundscape composition for the Cambridge journal Organised Sound, and is co-editor of the Routledge Companion to Sounding Art. He is an Honorary Member of the Canadian Electroacoustic Community.

www.sfu.ca/~truax

Christopher Poovey - "Forged Effervescence" (2020) - 9'14" [CEMI USA]

Forged Effervescence is an exploration of synthesized metals created to showcase my modal synthesis VST Bellforge. The piece develops on the ideas of envelope shape, resonance, and inharmonic timbre through the transformation and juxtaposition of a large pool of sound sources created entirely through modal synthesis.

Christopher Poovey (b. 1993) is a composer and creative coder based in Dallas Texas who creates music and software which produce rich and colorful sound and encourages interactive structures. Christopher's music has been played by members of Ensemble Mise-en, the University of North Texas Nova Ensemble, Indiana University's New Music Ensemble, and Indiana University Brass Choir. Christopher's pieces have been presented at conferences such as the Society for Electro-Acoustic Music in the United States, the International Computer Music Association, the New York City Electronic Music Festival, the Soul International Computer Music Festival, Inner SoundScapes, and the National Student Electronic Music Event. In addition to his reconditions, Christopher has taken courses at the Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique, at Princeton University in the Só Percussion Summer Institute, and has attended a residency at the Atlantic Center for the Arts. Christopher currently holds a master's degree in music composition from University of North Texas as has a bachelor of music in composition at Indiana University. He is currently pursuing a PhD in music composition from University of North Texas with a focus in computer music.

Lucas Xerxes - "Kowloon" (2017) - 9'36" [DME PT]

Kowloon foi uma cidade onde não havia lei.
Hoje é um jardim.
Só o portão do sul se manteve intacto.

Elzbieta Sikora - "Paris Gare du Nord" (2017) - 14'22" [CIME/ICEM]

My fascination for the sounds of trains, of the metro and of other modes of transport that invite us to travel, has once again exerted its power of attraction. This time it is the Paris metro, whose music I have been hearing for so many years, and whose grindings and creakings are disappearing because of the modernisation—it is these "melodies" that I would like to bring to the ears of the listeners. The sounds of the metro become here waves of an imaginary sea, where quiet moments can be felt during a storm. On the platforms, as in a sea-port, teenagers scream while playing—or are they in a battle? To finally arrive safely at the port? A port called Gare du Nord. Paris, Gare du Nord. Commissioned by INA/GRM 2017

Born in 1943 in Lwow, Poland, Elzbieta Sikora studied music composition with Tadeusz Baird and Zbigniew Rudziński in Warsaw, Poland, with Betsy Jolas in Paris and electro-acoustic music composition with Pierre Schaeffer and François Bayle in Paris. In 1973 she founded, with Wojciech Michniewski and Krzysztof Knittel the Group of Composers KEW. Scholarships from the French Government at IRCAM, Paris, the City of Mannheim, and the Kosciuszko Foundation at CCRMA (Computer Center for Research in Music and Acoustics), Stanford, have enriched the composer's international outlook.

Elzbieta Sikora has received among others: II Prize for her opera *Ariadna*, at the Composers Competition in Dresden, Germany, Prix Magisterium for *Aquamarina* in Bourges, France. She has been awarded by SACEM, received the SACD Prize Nouveau Talent Musique, in Paris, France for her opera *L'Arrache-coeur*. She received the Cross of Merit from the Polish Government in 1997. In 2004 she was named Chevalier des Arts et des Lettres by the French Ministry of Culture. From 1985 to 2005 Elzbieta Sikora taught at the Music Conservatory and at the Fine Art School in Angoulême. For her last opera *Madame Curie* she received several prizes in Poland and in France. From 2011 to 2017 Elzbieta Sikora was artistic director of Musica Electronica Nova Festival, Wrocław, Poland.

Συναυλία Α3

Φωτεινή Τρυφεροπούλου - "Fata Morgana" (2019) - 6'47"

Τα λιμάνια είναι ελευθερία.

Τα λιμάνια είναι ταξίδια, μικρά ή μεγάλα. Τα λιμάνια είναι αίθουσες αναμονής και αγωνίας. Τα λιμάνια είναι απελάσεις. Τα λιμάνια είναι πνιγμοί. Τα λιμάνια είναι εκεί όπου γεννιούνται και όπου πεθαίνουν τα όνειρα. Τα λιμάνια είναι κάτεργα, είναι υπαμειβόμενη εργασία. Τα λιμάνια είναι αγώνες.

Τα λιμάνια είναι θάνατος.

(Μία σύνθεση ηχοτοπίου χτισμένη εξ' ολοκλήρου από το ηχητικό περιβάλλον του λιμανιού του Δουβλίνου.)

Η Φωτεινή Τρυφεροπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1995. Σπούδασε Ανώτερα Θεωρητικά στο Ωδείο Τέχνης Γ. Φακανάς, καθώς και κλασσικό πιάνο και κιθάρα σε πολλά ωδεία της Αθήνας. Σπούδασε στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και το 2020 ολοκλήρωσε με αριστεία το μεταπτυχιακό πρόγραμμα MPhil Music and Media Technologies στο πανεπιστήμιο Trinity του Δουβλίνου υπό την καθοδήγηση της Dr. Ann Cleare. Η μουσική της συνδυάζει, κυρίως, ηχοτοπία, found objects, synthesized sounds και, ενίοτε, ακουστικά όργανα. Ενδιαφέρεται για τις σχέσεις μεταξύ του ήχου και των αστικών περιβαλλόντων, της μουσικής και της γλώσσας, τον ήχο ως μορφή αγώνα σε έναν οπτικό κόσμο, τον τρισδιάστατο ήχο και την δυναμική μη-συμβατικών πεδίων παρουσίασης της μουσικής.

<https://foteinityferopoulou.wixsite.com>

Δημήτρης Τσιρώνης - "Δοξολογία (Αέναη Ατονία)" (2020) - 15'15"

Η σύνθεση "Δοξολογία (Αέναη Ατονία)" σχηματοποιήθηκε στο διάστημα των αρχών Φθινοπώρου 2020 και ολοκληρώθηκε με την είδηση του σεισμού στη Σάμο, στις 30 Οκτωβρίου.

Ο Δημήτρης Τσιρώνης μελετάει κι αυτοσχεδιάζει γύρω από την πειραματική μουσική δυο δεκαετίες τώρα. Χρησιμοποιεί ηχογραφήσεις περιβάλλοντος και συνθετικά παραγόμενους ηλεκτρονικούς ήχους, μαζί με φθαρμένα αποσπάσματα από δίσκους βινυλίου και γραμμοφώνου. Η συγκεκριμένη μουσική – ακουστική κατάσταση που αναπτύσσει περιέχει παράλληλα ηχοτοπία και ηχητικά κολλάζ. Κυκλοφορίες του υπάρχουν σε περιορισμένα αντίτυπα από κασέτες και ψηφιακούς δίσκους, μέχρι lathe cut και floppy disc. Ηχογραφεί και κυκλοφορεί σε ψηφιακή και φυσική μορφή έργα με ποικίλα ετερόνυμα όπως μελωφοβία – melophobia, Spare Chance, Armadillos – Αρμαδύλλος, Ioannis Moreas – Ιωάννης Μωρεάς, Los Melomiedos, (The) Unknown Artist, Rad Mocker, BAIL HOP3 OM κ.ά.

<https://melophobia.bandcamp.com/>

Μαρία Παπαδομανωλάκη - "Assemblage No 1" (2013) - 13'18"

Με τη χρήση διαφορετικών μικρόφωνων και τεχνικών ηχογράφησης, ο μικρόκοσμος ενός ψυγείου, στο Assemblage No1 μεταλλάσσεται σταδιακά σε ένα μυστηριώδες και υποσυνείδητο ηχοτοπίο. Το έργο είναι εμπνευσμένο από την υπερρεαλιστική έννοια του assemblage και την αποσταθεροποίηση κοινότοπων αντιλήψεων για καθημερινά αντικείμενα. Το Assemblage No 1 δημιουργήθηκε με ανάθεση από την πλατφόρμα πειραματικού ραδιοφώνου The Radius του Chicago για το 53^ο επεισόδιο της σειράς πειραματικών έργων για ραδιόφωνο και

Μεταδόθηκε 1^η φορά ως μέρος της καλλιτεχνικής δράσης της πλατφόρμας ως visiting artists στην ACRE. Αναμεταδόθηκε μέσα στο Museum of Art & Design της Νέας Υόρκης στα πλαίσια της έκθεσης *Sonic Arcade: Shaping Space with Sound* (2017-2018).

Η Μαρία Παπαδομανωλάκη είναι εκπαιδευτικός, συνθέτης και ερευνήτρια των τεχνών μετάδοσης.

<https://www.voicesoundtext.com/>

Βασίλης Κόκκας - "cOvidius MetaMorpheus" (2020) - 16'53"

Ένα παιχνίδι ισορροπίας για την προσοχή του ακροατή ανάμεσα σε φυσικές καταστάσεις.

Ο Βασίλης Κόκκας σπούδασε σύνθεση στην Αθήνα με τον Μιχάλη Τραυλό και στο Βερολίνο (UdK Βερολίνο, διπλωματική 1996) με τον Walter Zimmermann. Δούλεψε στο Studio für Elektroakustische Musik der TU Berlin με τους Folkmar Hein και F.M.Olbrisch. Composer in Residence Künstlerhaus Ahrenshoop (Deutsche Kulturstiftung, 2000) και Elektronisches Studio der Akademie d. Künste zu Berlin 1998. Έργα για οργανικά σύνολα, ηλεκτροακουστική μουσική, κινηματογράφο, χωρικές εγκαταστάσεις και μικτά μέσα, διδασκαλία.

Συναυλία A4

Ανδρέας Μονώπολης - "Snapshot MoCM Live at sixgods 2/12/19" (2019) - 5'00"

Στιγμιότυπο του από live του Ανδρέα Μονοπόλη - MoCM σε έναν αυτοσχεδιασμό στο χώρο του six gods 2/12/19 Αθήνα. Το συγκεκριμένο live electronics βασίζεται κατά πολύ σε ιδιοκατασκευές ως προς την παραγωγή του ήχου, micro-foley, poiz και από/συντονισμό ραδιοφώνου FM σε πραγματικό χρόνο.

Ευχαριστίες στους: Stefan Schneider για τη διπλή συναυλία, Γιάννης Ιασωνίδης και Θάλεια Ιωαννίδου από την Ορίλα για την υποστήριξη στην διοργάνωση, το six dogs για τη φιλοξενία και τον Γιώργο Φραγκίσκο για την λήψη βίντεο.

Ο Ανδρέας Μονώπολης γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1976. Εκτός από την μουσική, η καλλιτεχνική του παρόρμηση διαλέγει τότε την εικόνα ή την ύλη για να εκφραστεί.

www.monopolis.gr

Artur Lis - "I'm Trying to be Happy" (2020) - 8'24" [PSeME PL]

A piece made during pandemic time using laser system originally programmed by the author. The black line draws a shapes as a result of granular and modular synthesis performed live using samples specially prepared for this piece.

Artur Lis - set designer, VJ, performer, creates animations, interactive & immersive installations, mapping, editing, film and television post-production, comprehensive "grandpa" of visual arts. He started a creative provocation with minimalist art in 2005. Associated with many significant festivals, bands and institutions. Speaker at international conferences on new media in art. Crouching developer of new visual techniques, the premieres of which can often be seen in the urban underground. no art (consciously vanishing) multidisciplinary "non-artist" combines geometric architecture with organic fluid and visual programming. He works on the edge of recognition with a subconscious message. His works have been shown on several continents. PhD student at the Intermedia Department of the Krakow Academy of Fine Arts.

Gioele Billi & Fabio Novembrini - "Dilatato Ipnotico (Con Fratture)" (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]

The composition aims to explore aspects which the worldwide communities had to deal with during the 2020 quarantine, such as time-dilatation, space-distortion and a deep uncertainty about reality. Basically, only two materials figure in the mix: vocal extracts taken from Monteverdi's "Pur Ti Miro", which are subsequently warped through an ambiguous parade, so that time loses its accountable value, leaving space to shifting shapes and drifting shadows; the other element is given by the drums, dropping anxiously in the second part of the composition, re-marking and accentuating some sort of contraction that permeates the created environment; these so-called contractions become more prominent throughout the second minute, until the composition itself comes to its final fractures: brief, enlarging windows of digital silence open in between of strict, rhythmic cadences made of confused drum samples and surrogated vocals particles.

Born in 1996 as the son of a vinyl collector, Gioele Billi was raised under the influence of many musical genres and different sonic environments, which eventually brought him to the study of music theory and instrumental practise. The piano was a good starting point, and the electric guitar showed him the possibilities that voltage could bring to a sonic evolution in his music; riding this wave he soon discovered the synthesizer and started exploring sound synthesis and production, which he put into practise at first joining the prog-rock band "Humana Cosa", and then going solo and producing soundscapes for art exhibits in his home-town, Conegliano.

Marco Melilli & Fabio Novembrini - "Catarsi" (2020) - 2'10" [TEMPO REALE IT]

"Catarsi" is the liberation of the soul from the irrationality of passions. It is an internal battle, a body and mind transformation, which leads to the purification of the ego. The song is inspired by experimentation of some sound materials from the NASA website, the original recordings of the space expeditions of the last 10 years. Starting from these materials, the performance deals with the concepts of accumulation and contrast, relating both to the sound aspect and to the dance.

Marco Melilli (born in 1997, Modica, Sicily), is an Electronic music composer, drummer, performer and student of the electronic music course at Bologna conservatory.

Biagio Cavallo & Roberta Racis - "Erobolebo" (2020) - 2'27" [TEMPO REALE IT]

The composition starts with the observation of a daily gesture, a simple harmonic impulse deriving from a crystal wine glass. Through the re-proposal of this gesture as a kind of warning, forces that bind and break in a growing flow are gradually born, reflecting the attention paid to the multiple details of reality. The sound elements, independent of each other in that they are single perceptive details, are accumulated and reorganized in a single narrative context, the centre of which is always the impulse, which introduces, marks and interrupts the sound space. The listener is plunged into a fickle dimension in search of a perceptive and formal balance, without definitive solutions, but outlining its constituent strengths and ruptures.

Biagio Cavallo (Alba, 06/08/1999) is an Italian composer, electronic musician, improviser and saxophone and clarinet player, based in Bologna, Italy. He's co-founder of "Collettivo della Scuola di Musica Elettronica di Bologna" and "Sdg Lab" (laboratory of improvisation and experimentation). He works on acousmatic compositions, audiovisuals and techniques of improvisation. His own music research consists of observing connections between daily reality and his perception of macro and micro structures on different levels of comprehension.

Γιάννης Παναγιώτου - "Play Me" (2020) - 11'36"

Created during the COVID-19 pandemic, "PLAY ME" is a video work that discusses the difference between physical-perceptual experience and our limited understanding of the outer world. The artwork uses a first-person walking practice in combination with narration and sound as a mapping tool, and public pianos as a guide for exploring our cities and the aesthetics of digital culture. This work is the practical output of my research at the Royal Academy of Music in Aarhus. Performed by Plus Minus Ensemble. Special thanks to Simon-Steen Andersen.

Ioannis Panagiotou is a Greek UK-based artist, composer and researcher. As an artist, he explores transdisciplinarity by combining various media, materials and technologies. Works by him have been exhibited and performed in Dialogues Festival, PLUG Festival, Greek National Opera, Audio Visual Arts Festival, MIRY Concertzaal, MUSA Collection Centre, Vilniaus rotušė and Corfu's Museum of Asian Art & Old Venetian Fortress among others. He has also collaborated with contemporary ensembles such as Red Note, Edinburgh Quartet, Decoda, Edinburgh Film Music Orchestra, Edinburgh Contemporary Ensemble and St Andrews New Music Ensemble. Ioannis is a PhD candidate in Transdisciplinary Arts and tutor in Sculpture and Composition for Screen at the University of Edinburgh.

Σάββατο 12/12

Συναυλία B1

Βασίλης Ρούπας - "The Rhythm of the City" (2002) - 7'51"

Μια παλιά σύνθεση που έγινε με έναν υπολογιστή Atari που έτρεχε μια πρόωμη έκδοση του cubase, έναν συνθετητή της sequential circuits και ένα θικάναλο μομπονινόφωνο fostex. Όλοι οι ήχοι είναι συνθετικοί. Παρουσιάστηκε στην Κέρκυρα (Μέρες 2002) και στην Αθήνα (Μοναστηράκι, υπαίθρια συναυλία, Ημέρα της Μουσικής 2003). Αφιερωμένο στον Γιάννη Καλαντζή.

Συνθέτης, πιανίστας, αυτοσχεδιαστής, ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ, μέλος της Ελληνικής εταιρείας ακουστικής οικολογίας, ιδρυτής του αβαντγκαρντ τζαζ σχήματος RSLG Quartet.

Στέλιος Γιαννουλάκης - "Athens Modular Soundscape" (2020) - 14'00"

Ηλεκτροακουστικός αυτοσχεδιασμός με τον ήχο της πόλης, αυτοσχέδια ηλεκτρονικά όργανα και αναλογικό synthesizer. Μηχανικές οντότητες και άνεμοι της πόλης, πλέκοντας οργανικές μετα-εικόνες, μας οδηγούν σε ένα διαλογισμό πάνω στο θόρυβο και την αλληλεπίδραση υφής και κίνησης.

Γεννημένος στην Αθήνα, 1971. Σπούδασε ηλεκτρολόγος μηχανικός και ασχολήθηκε με την πρακτική έρευνα στη σύγχρονη μουσική, τη σύνθεση και το σχεδιασμό ήχου (M.A. Digital Music Technology - Keele University, Ph.D. Electroacoustic Composition - University of Bangor). Συνθέτει και παρουσιάζει μουσική με ψηφιακά και αναλογικά μέσα, σε ποικίλες δημιουργικές συνεργασίες που περιλαμβάνουν θέατρο, χορό, video, κινηματογράφο, ηχητικές εγκαταστάσεις και

παιχνίδια. Ασχολείται με την κατασκευή πειραματικών μουσικών οργάνων, τον αυτοσχεδιασμό και την εκπαίδευση πάνω στη δημιουργική μουσική τεχνολογία. Παίζει και ηχογραφεί με τους Elektrobalkana, τους RSLG Quartet και σαν Schema Musicalis. Έργα του έχουν διακριθεί σε διεθνείς διαγωνισμούς σύνθεσης και παίζονται σε διεθνή φεστιβάλ. Διδάσκει μουσική τεχνολογία και σύνθεση στο ΚΣΥΜΕ. Ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ). <http://steliosgiannoulakis.wordpress.com>

Γεωργία Σπυροπούλου - "Unstable Cities no. 7" (2020) - 3'16"

"Unstable Cities" (2020) is an audio-visual video animation created from 29 hand-drawn gouache, pastel, ink and pencil paintings as well as photographs of graffiti and buildings from different cities in Europe and in the US. The work is a big fresco of an imaginary empty city populated by colorful spectral silhouettes in its walls. It has its roots in urban collective traumas such as Paris terrorist attacks and Athens crisis but also in street culture and graffiti art. It reflects the Metropolis instability (social, financial, territorial, environmental) linked to poorly conceived systems or even strategies resulting into accidents, errors, disorder or chaos. The music composition has been based on generated or recorded sound material from prepared piano, computer voices, hip-hop samples and urban sounds such as emergency signals, city sounds and street voices. This material has been elaborated in order to create ambiguous sonic identities, fragmentations, micro-collages, accumulations, rhythmic patterns, primitive "accidents" and analog/digital errors. Full duration 21'23".

The work of Georgia Spiropoulos includes instrumental, vocal, mixed and electroacoustic compositions, musical theater and sound-video installations. She studied composition and electroacoustic music with Philippe Leroux, form analysis with Michael Lévinas, composition & computer music at IRCAM and "Arts and Languages" at the School for Advanced Studies in the Social Sciences (EHESS). She taught music composition and electroacoustic music at McGill University in Montreal, Canada (2017-18) as a Distinguished Visiting Chair in Music. She has received many commissions (French Ministry of Culture, Baden-Wurttemberg Ministry of Culture, IRCAM-Centre Pompidou, French Radio, Haus der Kulturen der Welt Berlin, Marseille Capital of Europe 2013, Onassis Cultural Center) and has been performed in Europe, USA and Asia by numerous ensembles, choirs and soloists (Ensemble Intercontemporain, L'itinéraire, 2E2M, Ars Nova, Sillages, San Francisco Contemporary Music Players, Aventure, Zafraan, Nikel, Smashensemble, dissonArt, Accentus, Cris de Paris).

Λευτέρης Παπαδημητρίου - "Morphogenesis" - 6'40"

Το κομμάτι "Morphogenesis" είναι το πρώτο μιας σειράς κομματιών γραμμένα στη βάση μιας φόρμας παραγόμενης μέσω ενός αλγοριθμικού συστήματος σύνθεσης γραμμένου στο λογισμικό Max/MSP.

Ο Λευτέρης Παπαδημητρίου γεννήθηκε στο Βόλο. Έχει γράψει πολλές συνθέσεις για ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα. Έργα του έχουν παιχτεί σε Ελλάδα και εξωτερικό από πληθώρα μουσικών, όπως London Sinfonietta, Asko ensemble, Elision ensemble, ARTefacts ensemble, Klangforum Wien, Sarah Nicolls και άλλους. Το 2006 κέρδισε το διεθνές βραβείο Gaudeamus Prize με τη σύνθεσή του για πιάνο και ορχήστρα "Black & White". Είναι κάτοχος διδακτορικού στη σύνθεση από το πανεπιστήμιο του Huddersfield στην Αγγλία, με υποτροφία από το φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής του Huddersfield. Ασχολείται με τον προγραμματισμό και την αλγοριθμική μουσική, την δημιουργία οπτικοακουστικών έργων και τον μουσικό αυτοσχεδιασμό. Μεταξύ των συνθετικών ενδιαφερόντων του περιλαμβάνονται επίσης η απεικόνιση ακουστικών σημάτων και χειρονομιών σε εννοιολογικούς και φυσικούς χώρους, ο υβριδισμός μεταξύ ακουστικού και ηλεκτρονικού ήχου, ο φουτουρισμός, η εφαρμογή της γνωσιακής ψυχολογίας και της σημειολογίας στη μουσική.

Στέφανος Ζαφειριάδης - "Guitar and Tape" (2020) - 10'39"

Με την παρούσα ηλεκτροακουστική σύνθεση επιχειρήσα να παρουσιάσω έναν προσωπικό τρόπο προσέγγισης του ηχητικού χαρακτήρα της κιθάρας, δημιουργώντας ένα πλαίσιο, κυρίως με τεχνικές επεξεργασίας αλλά και σύνθεσης ήχου που οδήγησαν τελικώς στην επέκταση των ηχητικών δυνατοτήτων της ακουστικής κιθάρας, παρουσιάζοντας παράλληλα μια νέα «φωνή» του οργάνου. Το αισθητικό περιεχόμενο του έργου, όντας άμεσα επηρεασμένο από τα μέσα που χρησιμοποιούνται, επικεντρώνεται κυρίως στην αλληλοδιείσδυση των επεξεργασμένων και των φυσικών ήχων της κιθάρας, δημιουργώντας τόσο μια αίσθηση οικειότητας όσο και αβεβαιότητας. Η συγκεκριμένη αίσθηση μετάβασης από τη μία κατάσταση στην άλλη διέπει ολόκληρη την εξέλιξη του έργου.

Απόφοιτος του τμήματος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ και τελειόφοιτος του τμήματος Jazz κιθάρας και αρμονίας του Ωδείου Φίλιππος Νάκας.

Φίλιππος Θεοχαρίδης - "σελ. 268, Ομόνοια" (2018) - 8'00"

Το έργο αποτελεί μια μουμιοποιημένη εκδοχή (= εγγεγραμμένου μέσου) μιας ηχητικής εγκατάστασης, στον πυρήνα της

οποίας βρίσκεται ένα λογισμικό που αντλεί τα μεταδεδομένα (tags) των ηχογραφήσεων της on-line βάσης δεδομένων που θα δημιουργηθεί για το πρόγραμμα “Το ηχοτοπίο στο οποίο ζούμε”. Ο χρήστης καθοδηγεί σε πραγματικό χρόνο τη σύνθεση ενός ηχοτοπίου, επιλέγοντας επιθυμητά χαρακτηριστικά μέσω αυτών των μεταδεδομένων. Το διαδραστικό σύστημα εξάγει - μέσω τεχνικών μηχανικής ακρόασης (machine listening) - ηχητικά χαρακτηριστικά αρχείων που αντιστοιχούν στα μεταδεδομένα αυτά και συνθέτει εικονικά ηχοτοπία, επανασυνδυάζοντας θραύσματα των ήχων αυτών. Στη συγκεκριμένη εκδοχή, “σελ. 268 - Ομόνοια” η επιλογή των ηχητικών αρχείων έχει γίνει με το χέρι, μιας και η βάση δεδομένων δεν είναι έτοιμη ακόμη· σκοπός είναι όμως να αποτελέσει μία μόνο από τις πολλές πιθανές εκδοχές του μουσικού / ηχητικού αποτελέσματος του παραπάνω λογισμικού συστήματος.

Σπούδασε Ηλεκτρονική μουσική και ηλεκτρονικά (BSc, Keele, UK), Τεχνολογία μουσικής (MA, Newcastle-Upon-Tyne, UK) ενώ η διδακτορική του διατριβή (Ιόνιο πανεπιστήμιο) ήταν στη Διάδραση ανθρώπου – υπολογιστή για τη σύνθεση και την εκτέλεση ηλεκτρονικής μουσικής. Τον τελευταίο καιρό διδάσκει στο Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο (Ρέθυμνο), ενώ παλιότερα στα πανεπιστήμια Μακεδονίας και Ιόνιο καθώς και στο ΑΤΕΙ Ιονίων Νήσων. Τα ενδιαφέροντά του είναι στην ηχοληψία, την ηλεκτρονική μουσική και τη διάδραση ανθρώπου μηχανής στη μουσική. Παράλληλα δουλεύει ως μηχανικός ήχου στη δισκογραφία και τον ζωντανό ήχο καθώς και στον σχεδιασμό ήχου στο θέατρο, ενώ έχει διατελέσει τεχνικός υπεύθυνος/συνδιοργανωτής σε πολυάριθμες συναυλίες ηλεκτροακουστικής μουσικής με πολυκαναλικά συστήματα ηχητικής προβολής. Το συνθετικό και αυτοσχεδιαστικό του έργο έχει πυρήνα την διαδραστική ηλεκτρονική μουσική και έχει παιχτεί σε διάφορα φεστιβάλ συμπεριλαμβανομένων των Ημερών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (2003-19), SMC (2007), Echopolis (2013), Salford Sonic Fusion Festival (UK, 2013), Electric Nights (2016), Across the Great Divide, Αυτοσχεδιασμοί ανθρώπου – μηχανής (Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2012), di.p.art (2012), 11^ο Φεστιβάλ Οπτικοακουστικών Τεχνών (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 2017). <https://philippostheocharidis.wordpress.com>

Γεωργία Καλοδίκη - “Εν Πλω” I (2020) - 5'24”

Η αρχική ιδέα του ηλεκτρονικού έργου Εν Πλω είναι βασισμένη στην ιδέα του αποχωρισμού. Εχουν συλληφθεί ηχητικά αρχεία από ηχοτοπία της φύσης, της καθημερινότητας καθώς και από βιομηχανικά ηχοτοπία σε συνδυασμό με ήχους που προέρχονται από ηχογραφήσεις αυτοσχεδιαστικών μερών από έγχορδα με δοξάρι. Η ηχητική σκέψη είναι στηριγμένη στην έννοια της ανταλλαγής ηχητικών υφών μεταξύ των εγχόρδων και των προς επεξεργασία ηχοτοπίων. Χρησιμοποιήθηκε η πλατφόρμα Max MSP και το Ableton Live. Ως προς την συγκέντρωση ηχητικών πληροφοριών το έργο έχει μια πορεία αφαιρετική με ελαχιστοποίηση του υλικού στοχεύοντας σε μια ενδοσκοπική μινιμαλιστική κατάληξη ηρεμίας και αυτοσυγκέντρωσης.

Born in Athens (1975) she has a Master and a PhD in acoustic composition from Goldsmiths College, University of London. She has also studied composition with Yannis Ioannidis, Joseph Papadatos and Alexandros Kalogeras and Theodore Lotis as well as classical guitar with Elena Papandreou. Her compositional work includes solo, chamber and orchestra music as well as electronic music and music for mixed media. Her interests are focused on the interactive relation between form and material in contemporary music, experimenting on the wide range of possibilities arising from this interaction. She has also a PhD in electroacoustic composition at Ionio University of Corfu in Electroacoustic Composition. Her works have been performed and received distinctions in Greece and abroad (Goethe institute, Athens Music Hall, Janacek conservatory - Czech Republic, Old Operating Theatre of London, Tsai Performance Center - Boston University, Alte Schmiede -Vienna. www.gkalodiki.gr

Κατερίνα Τζεδάκη - “Once Upon a Time” (2012) - 1'00”

Ηλεκτρονική μινιατούρα, Συμμετοχή μου στο project 60X60 presenters mix 2012. Ηχογραφημένα και συνθετικά ηχητικά υλικά.

Η Κατερίνα Τζεδάκη ζει και εργάζεται στο Ρέθυμνο της Κρήτης.

www.tzedk.wordpress.com

Συναυλία B2

Simon Emmerson - Introductory Talk

When HELMCA invited me to write a text for (and come to the launch of) their wonderful 2015 compilation CD ‘54 electroacoustic miniatures’ I was immediately struck by the richness of the works, their range and a special ‘sensibility’. Whether this is ‘Greek’ or not I don’t know – but the works shared a passion and a feeling of physicality, of being in the

world, that came across so clearly. Perhaps a world away from 1977 when I was first invited to Athens to hear Greek electroacoustic music? – well, yes and no. So much has changed in the arts and education, so many great composers have emerged – but some common themes, too. I am very grateful for this invitation to present three works in my 70th birthday year – a shame that I'll be staring at a computer screen at home rather than sharing this in your wonderful country – but I shall come across to see you just as soon as possible! I shall give a brief introduction to the concert – an acousmatic piece based on memory (ultimately based on Ancient Greek memory systems), then I had to include a live electronics piece as that's my main 'reason for being', then finally and most importantly a piece related to the Odyssey – I want to perform it on all the Greek islands if I can. I owe you all a big thank you!

Simon Emmerson - "Memory Machine v.2" (2010)- 12' 04" [UK]

Memory Machine is a 'concert installation'. It is a variable work that will rarely be heard exactly the same twice. It can be performed in concert or run in a continuous (changing) loop as an installation. The work is in part inspired by mediaeval and renaissance ideas of mapping objects of memory onto an imaginary stage in the mind – most especially as examined in Frances Yates's book *The Art of Memory* (1966). In some of these 'memory theatres' there are five doors and five columns which act as 'loci' for the placing of memories. I have used this as a starting point for the spatialisation of sound in this work. Thus (unseen) doors open and close to reveal the memories. There are layers, crossfades, unlikely juxtapositions, distortions of time, interruptions ... mixed from recordings of soundscapes I have experienced over the past 45 years – a concert harp played in the wind, water sounds from streams and sea shore, the inside of a beehive – and also frozen memories of 'modern' music that have some significance to me. Memory Machine was commissioned for the Inventionen Festival Berlin 2010, with the support of the DAAD Berliner Künstlerprogramm. It was first performed on the TU 'Wave field system' in July 2010.

Simon Emmerson - "Stringscape" (2010) - 21'10" [UK]

Stringscape was commissioned by Darragh Morgan. It was composed between July 2009 and April 2010 and was first performed at Trinity College of Music, London and the University of Leeds in April 2010 and shortly after in Manchester, Belfast, Dublin, Canterbury and Cardiff. It was also performed at the ICMC in Huddersfield in 2011 and at WOCMAT (Taiwan) in 2012. It was issued on CD by Diatribe Records (Dublin) in 2017. There are three characters – lyric, drone and texture. It's difficult to tell the difference at times. You might glimpse Berg (and a hint of Webern) in the lyric, Ligeti (and others) in the texture and minimalism in the drone. A mosaic of these materials changes focus as the piece progresses. The electronics provide the dynamic 'scape' at the centre of which our soloist stays firmly rooted.

Simon Emmerson - "Aeolian" (2016) - 10'45" [UK]

I had for many years dreamed of a piece based on the idea of *Odyssey*, that original story of journey – often frustrated – and eventual return. For this version I recorded flute sounds (from piccolo to bass flute), thinking of breath and wind, and the special colours the instruments can produce. In the *Odyssey* story, Aeolus is 'keeper of the winds' – hence the title *Aeolian*. In the studio I processed and mixed the recordings into eight short sections – each loosely inspired by a scene from the story. Odysseus is continually blown off course, waylaid by a fabled character or faced with an impossible dilemma in how to move forward. My special thanks to Katrin Zenz (flutes) and Apostolos Loufopoulos (who lent us his Athens studio for source recording). *Aeolian* was first performed at a concert organised by *Musiques et Recherches* (Brussels) in February 2016 and revised for presentation at BEASTFEaST 2017 (Birmingham).

Simon Emmerson is an electroacoustic music composer working mostly with live electronics. He was born in Wolverhampton, UK, on 15 September 1950. Since November 2004 Emmerson has been professor in music technology and innovation at De Montfort University, Leicester, following 28 years as director of the Electroacoustic Music studios at City University, London. His catalogue now spans 35 years, including commissions for Intermodulation, Singcircle, Option Band, Lontano, Jane Manning, Philip Mead, Jane Chapman amongst many others. He has also completed purely electroacoustic commissions from the IMEB (Bourges), the GRM (Paris) and the Inventionen Festival (Berlin). He was a first prize winner at the Bourges Electroacoustic Awards in 1985 for his work *Time Past IV* (soprano and tape). He contributed to and edited *The Language of Electroacoustic Music* in 1986 (still in print) and *Music, Electronic Media and Culture* (Ashgate, 2000). His book *Living Electronic Music* was published by Ashgate in 2007, also two solo CDs from Sargasso in 2007 and 2008. He was founder secretary of the Electroacoustic Music Association of Great Britain (EMAS) in 1979, and served on the board of Sonic Arts Network from its inception until 2004. From 2008 to 2012 he was a member of the board of trustees of its successor organisation 'Sound and Music'. In 2009–2010 he was DAAD Edgar Varese Visiting Professor at the Technische Universität Berlin.

Συναυλία Β3

Παναγιώτης Κόκορας - "Connotations" για ορχήστρα εγχόρδων και ηλεκτρονικά (2016) - 8'57"

Το έργο *Connotations* ξεκινάει με μια σύνθετη ολοφωνική ηχητική μάζα η οποία σταδιακά χάνει την ορμή και την αφηρημένη της δομή. Μέσα από μια διαδικασία αποδόμησης αποκτά μια περισσότερο δραματουργική υπόσταση δημιουργώντας μια πολυφωνία ήχων που συνθέτουν ένα ηχοτοπίο από μηχανές τρένων, φρένα, κόρνες, πουλιά και αέρα. Το ηχοτοπίο αφομοιώνεται σε ένα ομοφωνικό πέρασμα με έμφαση το κοντραμπάσο που καταλήγει με όλα τα έγχορδα να παίζουν ένα και μόνο τόνο σαν μονοφωνικό μοιρολόι. Στο *Connotations* απονεμήθηκε το δεύτερο βραβείο στο διεθνή διαγωνισμός ηλεκτροακουστικής σύνθεσης 2016 KLANG! στο Μονπελιέ / Γαλλία.

Ο Παναγιώτης Κόκορας (1974) μετά τις μουσικές του σπουδές στην Ελλάδα με τους Γιάννη Ιωαννίδη, Ανρί Κεργκομάρ, Κ. Βαρότση και Ε. Ασημακόπουλο πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Μαστερ και Διδακτορικού στη σύνθεση και μουσική τεχνολογία στο πανεπιστήμιο του Γιορκ στην Αγγλία με υποτροφίες από την Βρετανική Ακαδημία και τη Μουσική υποτροφία Αλεξάνδρας Τριάντη. Έχει λάβει παραγγελίες από τα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ, Γιορκ, Αθηνών, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, IRCAM, ZKM, IMEB, Siemens Musikstiftung, Gaudeamus, MATA, BNMI, Ωνάσειο Πολιτιστικό Κέντρο. Έργα του έχουν πετύχει σημαντικές διακρίσεις σε 80 διεθνείς διαγωνισμούς ενώ έχουν μεταδοθεί από το ραδιόφωνο και παρουσιαστεί σε Φεστιβάλ περισσότερες από 900 φορές σε όλο τον κόσμο. Είναι υδριτικό μέλος του «Ελληνικού Συνδέσμου Σύνθετων Ηλεκτροακουστικής Μουσικής» (ΕΣΣΗΜ), και υπήρξε μέλος του διοικητικού συμβουλίου και πρόεδρος μεταξύ 2004 και 2012. Έχει διδάξει στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στο Μητροπολιτικό Κολέγιο και στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας Θεσσαλονίκης. Από το 2012 ζει και εργάζεται ως Αναπληρωτής καθηγητής και διευθυντής του Κέντρου Πειραματικής Μουσικής και Πολυμέσων στο University of North Texas στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. www.panayiotiskokoras.com

Δημήτρης Καμαρωτός - "Streptoid Clouds Machinery" (2020) - 6'40"

As a mechanism with a spring and toothed gearwheels was used to drive some mechanical clouds, vapor developed a streptoid movement.

OR

The smoke of my own breath;

Echoes, ripples, buzz'd whispers, love-root, silk-thread, crotch and vine;

My respiration and inspiration, the beating of my heart, the passing of blood

and air through my lungs;

(from Walt Whitman's "Song of Myself")

Δημήτρης Καραγεώργος - "Soundscape 32" (2020) - 6'00"

Ήχος υποβάθρου, ηχητικό τοπίο της πόλης των Ιωαννίνων στην περίοδο της δεύτερης καραντίνας. Ήχος προσκηνίου, προσωπικά ηχοσήματα μιας βόλτας.

Σπούδασε ανώτερα θεωρητικά με τους Στ. Βασιλειάδη, Αμ. Αμαραντίδη και πιάνο με τη Ν. Νικολάεβνα. Επίσης τελείωσε το τμήμα Ηλεκτροακουστικής Μουσικής του Ωδείου Athenaeum με τους καθηγητές: Στ. Βασιλειάδη, Χάρη Ξανθουδάκη και Δημήτρη Καμαρωτό. Πήρε μαθήματα σύνθεσης από τον Ιάνη Ξενάκη και τον Θεόδωρο Αντωνίου. Εργάστηκε από το 1986 στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (Κ.ΣΥ.Μ.Ε.) του Ι. Ξενάκη, καθώς και στην Κρατική Τηλεόραση ΕΤ2, & ΝΕΤ. Δημιουργεί μουσική με ηλεκτρονικά και μικτά μέσα, παίζοντας συχνά ο ίδιος. Γράφει μουσική για το θέατρο, συνεργάζεται με τις μουσικές ομάδες, "inSTUMmental", τρίο που δημιουργεί ζωντανή μουσική σε ταινίες βωβού κινηματογράφου και "PanNik Project" κουαρτέτο που κινείται στο χώρο του ελεύθερου αυτοσχεδιασμού. Έχει λάβει μέρος στην Biennale της Θεσσαλονίκης 1986 (με την ομάδα Τεχνογενές), της Βαρκελώνης 1987 (με την Ομάδα Εδάφους) στην Biennale Δυτικών Βαλκανίων στα Ιωάννινα 2018, ακόμη συμμετείχε στο Project ATLAS στη Στέγη 2019. Είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Σύνθετων Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (Ε.Σ.Σ.Η.Μ.) και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας (ΕΕΑΟ).

Θοδωρής Λώτης - "Voix" (2020) - 10' 30"

Φωνές μιας πρωτογλώσσας, φωνές ενστικτωδών αντιδράσεων και εκφράσεων, φωνές ανθρώπων, πουλιών και βατράχων, φωνές φόβου, έκπληξης, οικειότητας, παρενόχλησης, ευγένειας, παραίτησης, τρυφερότητας. Το έργο

χρησιμοποιεί ως πρωταρχικό υλικό τη φωνή του σκηνοθέτη και μουσικού Γιώργου Νικόπουλου από την ταινία του The Ox (ηχογράφιση: Γιώργος Γαργάλας) και τις σωματικές κινήσεις των χορευτών/χορογράφων Ευαγγελίας Ράντου, Χριστίνας Μερτζάνη και Ευάγγελου Πουλίνα. Τους ευχαριστώ για την εκφραστικότητα και τον ιδρώτα τους. Μεταξύ άλλων χρησιμοποιήθηκαν ηχογραφήσεις φωνής της Agnese Banti, βιολιού (Νικόλας Αναστασίου), κλαρινέτου (Esther Lamneck) και κρουστών (Γιώργος Σταυρίδης). Οι Φωνές είναι παραγγελία του Embodied Gestures (PEEK AR-399) με την υποστήριξη του FWF Austria. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Echoes Around Me Festival 2020, Βιέννη και στο Espace du Son Festival 2020, Βρυξέλλες.

Θοδωρής Λώτης. Στον δεσμευμένο χρόνο μου συνθέτω ηλεκτροακουστική μουσική, έργα για όργανα και υπολογιστή, μουσική για χορό και εγκαταστάσεις, ενώ στον αδέσμευτο ακούω τα ηχοτοπία του κόσμου. Αυτοσχεδιάζω με φίλους, συναδέλφους και φοιτητές με σκοπό να ανακαλύψω τα κρυφά μηνύματα των ήχων. Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών, Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Στέλιος Ζουμαδάκης - "Worms On A Diadem" (2020) - 20'06"

Παίζουν: Μάκης τσαμαλίκος: button accordion-κοντραμπάσο. Ειρήνη Βούζη: φλάουτο. Μπάμπης Γαϊτανάκης: Τρομπόνι. Κατερίνα Σαραντινού: Τσέλο. Μαρίνα Δημητριάδου: Φαγκότο. Στέλιος Ζουμαδάκης: Κρουστά.

Ο Στέλιος Ζουμαδάκης είναι εκπαιδευτικός στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Γράφει μουσική για θέατρο (ομάδα Αντίβαρο) και tape κομμάτια.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13/12

Συναυλία C1

Δημήτρης Παπαγεωργίου - "Miniature - Noise Study II" (2020) - 2' 24"

Τον τελευταίο ένα με ενάμιση χρόνο άρχισα να εξερευνώ τα χνάρια μουσικών όπως οι Nicolas Collins, Agostino Di Scipio (και πολλοί άλλοι), καθώς και των καλών φίλων Owen Green και Dario Sanfilippo, και να μελετώ (οικό-)συστήματα ανάδρασης (κλειστού/ανοικτού τύπου) σε περιβάλλοντα ψηφιακής επεξεργασίας σήματος πραγματικού χρόνου. Η συγκεκριμένη μινιατούρα έχει ως βασικό ηλεκτροακουστικό καμβά και υπόβαθρο την έξοδο ενός κλειστού συστήματος ανάδρασης κωδικοποιημένου στο maxMSP το οποίο διεγείρεται από μια κρουστική συνάρτηση Δ και ανατροφοδοτείται από μια γεννήτρια λευκού θορύβου διαμέσου προσαρμοστικών φίλτρων. Η έξοδος του προγράμματος ηχογραφήθηκε και τμήματα αυτής υποβλήθηκαν σε πρόσθετη ηλεκτροακουστική επεξεργασία σε σταθμό εργασίας ψηφιακού ήχου με σκοπό την μελέτη και διαμόρφωσή περαιτέρω διαδικασιών προς κωδικοποίηση. Αυτή η εξερεύνηση σε δύο επίπεδα είναι και που δίνει στη συγκεκριμένη μινιατούρα το χαρακτήρα σπουδής.

Ο Δημήτρης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι κάτοχος πτυχίων βιολιού και ανώτερων θεωρητικών καθώς και απόφοιτος του τμήματος φυσικής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 2011 ζει στη Σκωτία όπου και μετέβη για μεταπτυχιακές σπουδές στη μουσική σύνθεση με υποτροφία του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου (MMus in Composition). Συνέχισε τις διδακτορικές του σπουδές στο ίδιο περιβάλλον με επιβλέποντες καθηγητές τους Michael Edwards και Peter Nelson και το 2017 απέκτησε τον τίτλο του διδάκτορα μουσικής σύνθεσης (PhD in Composition). Το 2018 ήταν μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Κέντρο Καλλιτεχνικής Έρευνας του Πανεπιστημίου Τεχνών της Φινλανδίας (CfAR, UniArts Helsinki). Τα τελευταία χρόνια έχει επικεντρώσει στον διάλογο μεταξύ (ελεύθερου) αυτοσχεδιασμού και σύνθεσης, με ενδιαφέροντα την ανάπτυξη στρατηγικών μουσικής σημειογραφίας καθώς και τον σχεδιασμό συστημάτων αλληλεπίδρασης σε περιβάλλοντα ψηφιακής επεξεργασίας σήματος πραγματικού χρόνου (maxMSP, Pd). Ως βιολονίστας και αυτοσχεδιαστής έχει συνεργαστεί με σημαντικούς μουσικούς και σύνολα, καθώς και με κολεκτίβες ελεύθερου αυτοσχεδιασμού. Οι δημοσιεύσεις του περιλαμβάνουν άρθρα και ομιλίες σε επιστημονικά περιοδικά και συνέδρια. Από το 2013 διδάσκει μουσική ανάλυση, σύνθεση και μουσική τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου και παραδίδει σεμινάρια ελεύθερου αυτοσχεδιασμού. www.dimitrispapaorgiou.com

Λίνα Αλεξάκη - "do cyborgs feel sad when they're lonely? [dread ending]" (2019) - 13' 15"

Αρχικά δημιουργήθηκε για την ομώνυμη εικονική διαδραστική εγκατάσταση (προσομοιωτής soundwalking) το 2019. «Εάν έχετε έναν διαδικτυακό σύνδεσμο έχετε ένα άρθρο σοφίας, μπορείτε να επικοινωνείτε με εκατομμύρια ανθρώπους, μπορείτε να επικοινωνείτε αμέσως με την υπόλοιπη Γη. Θέλω να πω, αυτές είναι μαγικές δυνάμεις που δεν υπήρχαν λίγο καιρό πριν. Έτσι όλοι είναι ήδη υπεράνθρωποι, και cyborg.»

~ Elon Musk

Έχουμε πράγματι γίνει cyborgs; Συγχωνευόμαστε με την τεχνολογία ή απλώς ενισχύουμε τους εαυτούς μας; Ποιο είναι το κόστος για την ανθρώπινη φύση μας; Πώς αντιλαμβανόμαστε τη μοναξιά σε έναν συνδεδεμένο κόσμο 24ώρες το 24ωρο, και αισθανόμαστε λυπημένοι όταν είμαστε μοναχικοί;

Η Λίνα Αλεξάκη αποφοίτησε από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου μετά από σπουδές με τους Ιωσήφ Παπαδάτο, Ανδρέα Μνιέστρη, Δήμητρα Τρυπάνη και Θεόδωρο Λώτη. Πρόσφατα έλαβε το ερευνητικό της μεταπτυχιακό από το Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ, όπου διεξήγαγε έρευνα υπό την επίβλεψη του Δρ. Scott Wilson. Σήμερα ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη, ως audio editor, συνθέτρια, παραγωγός μουσικής και καθηγήτρια φωνητικής.

Παναγιώτης Βασιλέλλης - "Κόστριθα τε Κοξόμι" (2013) - 11'40"

Ακουσματικός θεατρικός μονόλογος για ηθοποιό και ηχοτοπίο.

Η γλώσσα του μονολόγου είναι κατασκευασμένη, στο ηχητικό ύφος των αρχαίων και νέων Ελληνικών. Στην απόλυτη απουσία κάθε νοηματικού περιεχομένου αναδεικνύεται αποκλειστικά η ηχητική αισθητική της σύνθεσης του γλωσσικού ήχου και των υποκριτικών δεξιοτήτων του ηθοποιού. Το έργο είναι αρχικά συντεθειμένο για τέσσερα κανάλια ήχου. Ερμηνεύει η ηθοποιός Τιτίκα Βλαχοπούλου και ο Άγγελος Γραϊκάς. Εισάγει ο συνθέτης.

Ο Βασιλέλλης Παναγιώτης είναι sound artist, σπούδασε ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση με το Γιάννη Ιωαννίδη από όπου αποφοίτησε με Άριστα παμπηφεί και Α' βραβείο. Δίδαξε ανώτερα θεωρητικά σε ωδεία των Αθηνών και τρεις δεκαετίες διδάσκει το μάθημα της Τέχνης των Ήχων στη Β/βάθμια παιδεία. Ηλεκτροακουστικά έργα του έχουν παιχτεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ερευνά τη Δημιουργική Σκέψη, τους μηχανισμούς παραγωγής ιδεών, το δίπολο μηχανώμαι – μιμούμαι, στη φιλοσοφία, τη γνωσιακή ψυχολογία και την τέχνη. Έχει διδάξει σε διάφορα σεμινάρια, μουσική του 20ου και 21ου αι., απευθυνόμενα σε καθηγητές μουσικής της Β/βάθμιας παιδείας, καθώς και σε ευρύτερο κοινό.

Άννα Βασιλειάδη - "DKorsakoff Around Saturn" (2020) - 8'22"

Το έργο προσομοιώνει τη συμπεριφορά ενός ατόμου με σύνδρομο Wernicke - Korsakoff και πώς αυτή βιώνεται από τον σύντροφό του. Το σύνδρομο αυτό, σε συνδυασμό με κατανάλωση αλκοόλ, χαρακτηρίζεται από απώλεια μνήμης, στιγμιαίες εναλλαγές χαράς, θυμού, αγάπης και μίσους, ψευδαισθήσεις που οδηγούν σε ζήλια και παραφροσύνη. Εκτός των άλλων, το έργο περιέχει σκοπίμως αυτούσιους ήχους ειδοποιήσεων (earcons), κάνοντας τον ακροατή να συνειδητοποιήσει ότι η ηχοποίηση (sonification) είναι ήδη μέρος της ζωής του.

Άννα Βασιλειάδη: Απόφοιτος Τμήματος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής (Ρέθυμνο), κάτοχος ΜΤΕ Τμήματος Μουσικών Σπουδών στην Ηλεκτροακουστική Σύνθεση (Ιόνιο Πανεπιστήμιο) και υπ. διδάκτορας του ιδίου τμήματος.

Γιώργος Στεφάτος - "Flagella" - 4'55"

Flagella είναι το όνομα ενός ήχου καθολικού που ξεκίνησε να ακούγεται ταυτόχρονα σε όλους τους τόπους επισκιάζοντας τις προσωπικές ιστορίες των υπόλοιπων ήχων.

Ο Γιώργος Στεφάτος (1981) είναι μουσικός και προγραμματιστής. Ενδιαφέρεται για τον προγραμματισμό μουσικής σε πραγματικό χρόνο και την κατασκευή ψηφιακών μουσικών οργάνων. Έχει σπουδάσει ηλεκτροακουστική σύνθεση στην Κρήτη στο τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής και έχει μεταπτυχιακό τίτλο στις Ψηφιακές Τέχνες (Paris 8 [FR] και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών [GR]).

Μαρία Πελεκάνου - "Nach der Stille" (2020) - 8'10"

Το κομμάτι αυτό δημιουργήθηκε εξαιτίας του πολέμου της Συρίας. Τι γνωρίζουμε για τον πόλεμο που συμβαίνει δίπλα μας; Ποιες ειδήσεις φτάνουν σε μας και κατά πόσο τις αντιλαμβανόμαστε; Λαμβάνουμε μόνο αντανάκλασεις χωρίς βιωματική εμπειρία. Η σιωπή είναι το σκουλήκι που τρώει το μήλο. Προλέγει τη γέννηση κάθε τύπου τρομοκρατίας, είτε αυτή είναι πολιτικής είτε θρησκευτικής μορφής. Κατασκευασμένο μόνο από τον ήχο μιας σφαίρας. Δεν έχει χρησιμοποιηθεί κανένας άλλος ήχος παρά μόνο αυτός. Έγιναν δυο ηχογραφήσεις και όχι από πραγματικό όπλο.

Η Μαρία Πελεκάνου γεννήθηκε το 1983 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Ηλεκτροακουστική Σύνθεση με τους Ν. Βαλσαμάκη, Π. Κοκόρα και Κ. Σελάμση. Στην Αθήνα, έκανε μαθήματα φωνής για 3 χρόνια με τον Σ.Σακκά και το 2013 απέκτησε πτυχίο πιάνου στο Ωδείο Ορφείου με τον Γιάννη Μιχαηλίδη. Το 2016 αποφοίτησε από το Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ινστιτούτο Κρήτης με πτυχίο στη Μουσική Τεχνολογία και την Ακουστική. Η διατριβή της αφορούσε «Πιάνο, διαδραστικά συστήματα και ζωντανά ηλεκτρονικά σε σύγχρονη σύνθεση». Τον Οκτώβριο του 2019 μετακόμισε στη Γερμανία όπου παρακολουθεί

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών που αφορά στην Ηλεκτροακουστική Σύνθεση.

Ορέστης Καραμανλής - "Recover" (2020) - 4'00"

Το έργο γράφτηκε στην Αθήνα κατά τη διάρκεια της καραντίνας του 2020 με σκοπό να παιχτεί από έναν μουσικό στο πρώτο έτος των σπουδών του στο πιάνο, τελευταίο στη σειρά μιας συναυλίας σύγχρονης μουσικής, ως αποθεραπεία. Οι περισσότερες διαδικασίες επεξεργασίας σήματος απλά παγώνουν το φάσμα κάθε νότας σε πραγματικό χρόνο χρησιμοποιώντας μία γλώσσα προγραμματισμού που λέγεται SuperCollider.

Το συνθετικό μου έργο καλύπτει ένα ευρύ φάσμα σύγχρονης μουσικής με ιδιαίτερη έμφαση στον συγκερασμό ακουστικών οργάνων με το laptop, την αλγοριθμική σύνθεση και τον σχεδιασμό ήχου για πολυκάναλα συστήματα. Έργα μου παρουσιάζονται συχνά σε αίθουσες συναυλιών και αστικούς χώρους στην Ελλάδα και το εξωτερικό και όταν είμαι τυχερός διακρίνονται σε διαγωνισμούς. Το 2010 ολοκλήρωσα ένα διδακτορικό στη σύνθεση στο Sonic Arts Research Centre στο Μπέλφαστ. Αυτή τη στιγμή διδάσκω στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και είμαι επισκέπτης ερευνητής στο Πανεπιστήμιο του Bournemouth όπου διατέλεσα λέκτορας μέχρι το '14. Παράλληλα ασχολούμαι με τη FasmaTwist, μία μικρή εταιρεία που δραστηριοποιείται στον χώρο της μουσικής και της τεχνολογίας του ήχου. <http://orestiskaramanlis.net>

Συναυλία C2

[CEMI/ICEM]

Francis Dhomont - "Machin de machine 2" (2012) - 8'40" [CIME/ICEM]

To Conlon Nancarrow, this tribute / pastiche for the centenary of his birth. Here, as in many Nancarrow' works, it is the machine that explores polyrhythmic universe too complex to be controlled by human hand. Honorary Mention, International Electroacoustic Music Competition Musica Nova 2012, Prague. *Machin de machine* was commissioned by Lucio Garau for the 2nd Festival di Musica Contemporanea Cagliari, and realized in the composer's studio in Avignon, France.

Francis Dhomont (born 2 November 1926, in Paris) is a French composer of electroacoustic / acousmatic music. He studied composition under Ginette Waldmeier, Charles Koechlin and Nadia Boulanger. In 1963 he decided to dedicate his time to electroacoustic composition utilising natural sounds. Performances in public of his music are done using the French "diffusion" technique over multiple loudspeakers. His work consists exclusively of tape pieces using natural, or "found" sounds, exploring morphological interplay and the ambiguities between sound and the images it may create. Dhomont's work has won many international awards including at the Bourges International Electroacoustic Music Competition (France), the Magisterium Prize in 1988, Prix Ars Electronica in 1992 (Linz, Austria) and others. In 1997, as the winner of the Canada Council for the Arts' Lynch-Staunton Prize, he was supported by the DAAD for a residence in Berlin. He was recently awarded a prestigious career grant by the Conseil des arts et des lettres du Québec. Dhomont is the editor of several electroacoustic music journals, and has produced many radio programs for Radio-Canada and Radio-France. From 1978 to 2005, he divided his time between France and Québec, where he taught at the Université de Montréal from 1980 to 1996. He was a founding member of the Canadian Electroacoustic Community. He now lives in Avignon, France, and regularly presents his works in France and abroad. A great traveller, he frequently participates in juries.

Gabriela Yaya - "La Física de lo Sensible" (2019) 7'26" [FARME AG]

Gabi Yaya. Composer and teacher, she works especially with electroacoustic and mixed music and multidisciplinary and experimental proposals. Her compositions have been released in Argentina, Spain, Holland, Colombia, among others. She has received different recognitions, such as those awarded by the IMEB, France, the University of Quilmes, the Goethe-Institut or Unesco Culture. She works as a tenured professor at the National University and at the Provincial University of Córdoba and as director of a research project on contemporary music in Córdoba (SeCyT / UNC) in which she investigates the activities and production of female composers from Córdoba in what It goes from the 21st century. Currently, she is a member of the Argentine Forum of Composers and is part of an open discussion table on Musical Analysis and gender perspective in music together with composers of the Latin American Composers Network.

Filipe Esteves - "Barra-a-Barra" (2020) - 9'20" [Miso Music PT]

"Barra-a-Barra" is the third piece of cycle that started two years ago and whose imagery originates in the city of Barreiro (city where I was born and live). "Barra-a-Barra" is the name of an old farm belonging to the parish of Lavradio where a significant part of the Barreirense industry was installed. The piece is inspired by the "soundwalks" I made in that area.

Filipe Esteves (b.1978) was still a child when he started studying classical piano. In his teens, he became interested in music improvisation and took piano lessons at Escola de Jazz Luís Villas-Boas. After this experience, he became motivated in creating his own compositions. He studied composition at Escola Superior de Música de Lisboa with António Pinho Vargas, João Madureira and Luís Tinoco. He also studied electroacoustic music with Carlos Caires and José Luis Ferreira, at the same university. His music has been performed in Portugal and abroad.

Stephan Dunkelmann - “Dreamlike Shudder in an Airstream Part 1” (2000) - 13’ 54” [FeBeMe BE]

Dreamlike Shudder in an Airstream Part 1 was realized, with support from the Communauté française de Belgique, at the composer’s studio in 2000 and premiered in March 2000 during a concert produced by ARTeM (Art, recherche, technologie et musique [Art, Research, Technology, and Music]). I would like to thank Charo, Axel and Wim for the part they played in the creation of the work. Dreamlike Shudder in an Airstream Part 1 received a jointly awarded Public’s Prize at the Biennial Acousmatic Composition Competition, Métamorphoses 2000 (Brussels, Belgium) and was recorded in 2000 on the disc Métamorphoses 2000, Musiques & Recherches (MR 2000).

Stephan Dunkelmann. His acousmatic compositions are intended not only for concerts but also for exhibitions (Charlotte Marchal, sculptor; Axel Miret, painter), choreographies (Michèle Noiret), fashion design (Azniv Afsar), short films (Jérôme Thomas), and documentary films (André Dartevelle). Collaboration with artists working in other fields, especially in the visual arts, has led Stephan Dunkelmann to experimentation that has enriched and brought into focus the ‘space’ that music must englobe. It has also allowed him to develop the imaginal qualities of the sonic material he uses in his concert music. Stephan Dunkelmann obtained a graduate degree in acousmatic composition (1999) as a student of Annette Vande Gorne at the Conservatoire royal de Mons (Mons, Belgium). His music has won prizes and honours at several international competitions: Music for Multimedia at Bourges (2004); ex æquo Public’s Prize at Métamorphoses 2000; award (1998) and special mention (1993) at the Stockholm Electronic Arts Award; honourable mention at Prix Ars Electronica (1995); and finalist in the Luigi Russolo Competition (1991).

Margherita Brillada “Stati d’Ansia - CI” (2020) - 8’ 17” [Sonology NL]

John Nelson - “Illusory Lines” (2015) - 10’48” [ICEM]

Illusory Lines is an immersive 8-channel composition that utilizes several significant aural illusions to provide the work’s structural underpinnings. Specifically, the work incorporates both Shepard Tones (endless glissandi) and Risset Rhythms (endless accelerando/ritardando) that are featured prominently in several large sections of the work. The surface of the composition includes physically modeled strings and meshes/plates as well as samples from an accordion, a double bass and bees, exploring the inter-relationships between these seemingly divergent synthetic and concrete sound worlds. Spatialization strategies highlight a variety of structural moments while creating a rich sense of location within space.

Jon Christopher Nelson (b. 1960) is currently a Professor of Composition at the University of North Texas where he is as an associate of CEMI (Center for Experimental Music and Intermedia). Nelson’s electroacoustic music compositions have been performed widely throughout the United States, Europe, Asia, and Latin America. He has been honored with numerous awards including fellowships from the Guggenheim Foundation, the National Endowment for the Arts, and the Fulbright Commission. He is the recipient of Luigi Russolo, Bourges Prizes (including the Euphonies d’Or prize) and the International Computer Music Association’s Americas Regional Award. In addition to his electro-acoustic works, Nelson has composed a variety of acoustic compositions that have been performed by ensembles such as the New World Symphony, the Memphis Symphony, the Brazos Valley Symphony Orchestra, ALEA III, and others. He has composed in residence at Sweden’s national Electronic Music Studios, the Visby International Composers Center and at IMEB in Bourges, France. His works can be heard on the Bourges, Russolo Pratella, Innova, CDCM, NEUMA, ICMC, and SEAMUS labels.

Συναυλία C3

Ανδρέας Μνιέστρης - “Μαγράδια” (1987)- 6’09”

To begin with, these are currently written notes about a very old (in fact my first) piece for tape. It was made in the studio of GES Vierzon (many thanks to Daniel Habault) while quite a lot of the sonic material was also created in the studio of the Université Paris VIII during the very cold winter of 1987. The piece is inspired by protest songs and — some!... to be just — protest singers’ fates as successful professionals in this business; the piece is struggling at the same time with the

seemingly opposing nature of order and chaos, rich and poor, young and old, wild and tamed and so on and so forth. The words, roughly translated as “I became the jerk I used to mock at ...”, were proposed by Panais Bicoulas particularly for this piece.

Andreas Mniestris, after composing the above mentioned piece, continued to study and work within the field of, so called, electroacoustic music and he keeps, more or less, doing so until these days.

Χάρης Ξανθουδάκης - “1...789” (1989) - 15’20”

Το κομμάτι δημιουργήθηκε το 1989 κατόπιν παραγγελίας του Γαλλικού κράτους για τον εορτασμό των 200 χρόνων από τη Γαλλική Επανάσταση. Στηρίζεται εξ ολοκλήρου στην ανάγνωση ενός ποιήματος του Ζακύνθιου προσολωμικού ποιητή Αντώνιου Μαρτελάου (1754-1819) και είναι ένας ύμνος της εποχής στη γαλλική αιματηρή εξέγερση που αποτέλεσε το πρόκρμα και πρότυπο όλων των απελευθερωτικών και κοινωνικών κινημάτων της Ευρώπης του 19ου αιώνα - μεταξύ αυτών και της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Το κομμάτι πραγματοποιήθηκε στο στούντιο του Βαγγέλη Κατσούλη με χρήση ορισμένων λίγο-πολύ στεριότυπων ηλεκτρονικών διαμορφωτών ήχου. Η αισθητική ράπ που υιοθετήθηκε είχε σκοπό να υπογραμμίσει τη χρονική και συναισθηματική απόσταση του έργου από το εορταζόμενο γεγονός αλλά ταυτόχρονα και την επικαιρότητα του τελευταίου.

Χάρης Ξανθουδάκης. Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1950. Μελέτησε αρμονία με τον Μάριο Βάρβογλη (Ελληνικό Ωδείο 1964) και τον Γ.Α. Παπαϊωάννου (1965-71). Υπήρξε ένας από τους πρώτους συνθέτες ηλεκτρονικής μουσικής στην Ελλάδα, μαθητής στο προσωπικό εργαστήριο του Μιχάλη Αδάμη. Το 1971, σε νεαρή ηλικία, γνώρισε την πρώτη του διάκριση με το έργο Organum στον διαγωνισμό σύνθεσης του Ελληνικού Συγκροτήματος Σύγχρονης Μουσικής. Από το 1979 έως το 1985 έζησε στη Γαλλία, όπου σπούδασε σύνθεση με τον Γ. Ξενάκη και μουσική πληροφορική στο CEMAMu και GRM. Στο διάστημα αυτό ασχολήθηκε εντατικά με την ηλεκτρονική μουσική χρησιμοποιώντας τις νέες για την εποχή εκείνη ψηφιακές μεθόδους της μουσικής πληροφορικής. Το 1985 επέστρεψε στη Ελλάδα και εισήγαγε το σύστημα “Πολυαγωγή” στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας στην Αθήνα. Δίδαξε στο Εθνικό Ωδείο (1985-86) και το Ωδείο Ατενέουμ (1987-93) ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση. Έχει δεχθεί αναθέσεις από διάφορα ιδρύματα και οργανισμούς και έχει συνεργαστεί στη διεύθυνση παραγωγής προγραμμάτων της Ελληνικής Ραδιοφωνίας (Γ’ Πρόγραμμα) και στο Ινστιτούτο Έρευνας Μουσικής και Ακουστικής.

Νίκος Μακρής - “Shawat” (2009) - 10’14”

Το SHAWAT είναι έργο γραμμένο το 2009 σε ύφος «φανταστικού» ηχοοπίου. Το αρχικό ηχητικό υλικό προέρχεται από εξωτερικές ηχογραφήσεις. Είναι επηρεασμένο από τις παραδόσεις της «Ακουσματικής» και «Ηλεκτροακουστικής» μουσικής.

Ο Νίκος Μακρής γεννήθηκε το 1979 στην Αθήνα. Αποφοίτησε από τον τμήμα Κοινωνιολογίας του «Παντείου» Πανεπιστημίου, σπούδασε Ανώτερα Θεωρικά, «Modern Music Theory» και «Jazz Guitar performance» στο «Κεντρικό Ωδείο» και στο “London College of Music” αντίστοιχα. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου από το πρόγραμμα «Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου» του «Ιονίου Πανεπιστημίου» και κάτοχος master research diploma με ειδικότητα “Music Composition” από το “CODARTS University of the ARTS” (Rotterdam, The Netherlands).

Ο συνθέτης-πιανίστας Ηλίας Χατζόγλου δημιουργεί, δισκογραφεί και παρουσιάζει ηλεκτρονικά- ηλεκτροακουστικά μουσικά έργα μικτής τεχνικής, μέσω πολλαπλής επεξεργασίας ηχογράφησης, creative sequencing, synth sound designing και looping. Έχει προσκληθεί και συνθέσει έργα του για φεστιβάλ ηλεκτρονικής μουσικής, θεατρικά πολυθεαματικά έργα, ποιητικές παρουσιάσεις, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2002 Διδάσκει computer-electronic music σε ιδιωτικές και δημοτικές μουσικές σχολές. Το ηλεκτροακουστικό έργο “Ενδοχώρα” διακρίθηκε με πρώτο βραβείο στην 11th Biennale νέων Ευρωπαϊών δημιουργών ενώ το allmusic.com το κατατάσσει στα significant albums/artists στην κατηγορία avant-garde, sound art μουσικής.

Ηλίας Χατζόγλου - “Suddenly but NO Sad” (2020) - 3’50”

Suddenly But NO Sad

Random encounters with the interface? Possible projects to be completed? Patterns Or Sound Manipulation? Synchronization of Abstract Beat?

Suddenly But No Sad

Ο συνθέτης-πιανίστας Ηλίας Χατζόγλου δημιουργεί, δισκογραφεί και παρουσιάζει ηλεκτρονικά- ηλεκτροακουστικά μουσικά έργα μικτής τεχνικής, μέσω πολλαπλής επεξεργασίας ηχογράφησης, creative sequencing, synth sound designing και looping. Έχει προσκληθεί και συνθέσει έργα του για φεστιβάλ ηλεκτρονικής μουσικής, θεατρικά πολυθεαματικά έργα, ποιητικές παρουσιάσεις, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2002 Διδάσκει computer-electronic music σε ιδιωτικές

και δημοτικές μουσικές σχολές. Το ηλεκτροακουστικό έργο "Ένδοχώρα" διακρίθηκε με πρώτο βραβείο στην 11th Biennale νέων Ευρωπαίων δημιουργών ενώ το allmusic.com το κατατάσσει στα significant albums/artists στην κατηγορία avant-garde, sound art μουσικής.

Μαρίνος Κουτσομιχάλης - "Interrogations - for solo serge" (2020) - 11'33"

'Interrogations for solo Serge' is part of the 'Marinos Koutsomichalis è stato eliminato' project, pivoting on the raw output of the EMS' (the Swedish national centre for electronic music and sound art) Serge modular synthesizer. Employing a series of non-compositional stratagems, the artist attempted to 'eliminate' himself so that the machine's foundational material attributes may be somehow accelerated and foregrounded. Recorded by Marinos Koutsomichalis at EMS Stockholm SE, April/May 2012. *Headphone listening is discouraged.

Marinos Koutsomichalis (Athens, 1981) is an artist, scholar, and creative technologist. Via sound and a wide range of other media he interrogates the specifics of site, perception, technology and material. His work has been widely presented internationally and in all sorts of milieux. www.marinuskoutsomichalis.com

Glitch n Noise (Γ.Μαρκαντώνης & Μ.Δημογεροντάκης) - "Collage Of Hydroelectric Flows: III-IV-V" (2020) - 16' 39"

Το κομμάτι είναι ένα κολάζ από αυτοσχεδιασμούς με synthesizers, ηχογραφήσεις τοπίων, ηλεκτρομαγνητικών ηχογραφήσεων και επεξεργασίες από υπολογιστή. Είναι μια προσπάθεια για την δημιουργία υβριδικών ηχοτοπίων με κύριο συστατικό το νερό. Οι περισσότερες ηχογραφήσεις προέρχονται από την λίμνη του Μαραθώνα. Το κομμάτι παρουσιάστηκε στο Electric Nights/Radio sessions της κολεκτίβας Medea Electronique τον Ιούλιο του 2020. Θα παρουσιαστούν 3 μέρη από το κομμάτι. Στο Part III(0.00-9.40 min) συναντάμε ηχογραφήσεις από ρυάκια του Μαραθώνα όπου αυτοί οι ήχοι αρχίζουν και μεταλλάσσονται σε συνθετικούς και σύνθετους ήχους. Τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν είναι pitch tracking, vocoder(Δημογεροντάκης), destructive editing, synthesizers(Μαρκαντώνης). Ηχογραφήσεις (Μαρκαντώνης, Δημογεροντάκης). Στο Part IV(9.41-14.04) χρησιμοποιείται granular synthesis(Δημογεροντάκης) και ηχογραφήσεις(Μαρκαντώνης, Δημογεροντάκης) από μια μικρή σπηλιά σε μια παραλία. Στο Part V (14.05-16.39) Απόσπασμα από το κομμάτι Una Limosna el Amor de Dios "El ultimo canto" για κιθάρα και ocean drum επεξεργασμένο με time stretching αλγόριθμο(Δημογεροντάκης). Ηχογράφηση(Δημογεροντάκης).

Glitch n Noise. Αποτελείται από τους Μανώλη και Γιάννη δυο φίλους που τους αρέσει να ανακαλύπτουν και να πειραματίζονται με νέες ηχητικές φόρμες. Ξεκίνησαν το 2015 ως φοιτητές και από τότε χρησιμοποιούν αναλογικά και ψηφιακά μέσα καθώς και ό,τι μπορεί να χρησιμοποιηθεί δημιουργικά (ή καταστροφικά) ως ηχητικές πηγές.

Γιάννης Μαρκαντώνης (Glitch): Τελειόφοιτος του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων, πειραματίζεται με ηχογραφήσεις τοπίων και με συνθεσάιζερ με σκοπό την παραγωγή υβριδικών σύνθετων ήχων. Χρησιμοποιεί κυρίως DIY συνθεσάιζερ και circuit bended συσκευές.

Μανώλης Δημογεροντάκης (Noise): Πτυχιούχος του τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων, πρώτη του παρουσία ήταν στο φεστιβάλ «Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2017» στο Ρέθυμνο. Έκτοτε έχει συμμετάσχει σαν τεχνικός και καλλιτέχνης σε διάφορα άλλα φεστιβάλ(Acusmata 2018, Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2019, κ.α). Τα δημιουργικά του εργαλεία είναι το Max/Msp, PD, eurorack συνθεσάιζερς και διάφορες ιδιοκατασκευές. Επικεντρώνεται κυρίως στην computer music, ambient και ακουσματική μουσική.

